

Seoul My Soul

Vyrazit na čtyřměsíční studijní pobyt do Jižní Koreje pro mě bylo jedním z nejlepších a nejodvážnějších rozhodnutí za celé mé studium na UHK.

Výuka na univerzitě probíhala v angličtině, nicméně většina vyučujících v ní nebyla úplně plynulá. Občas trochu zápasili se slovní zásobou a potýkali se se silným přízvukem. Rozhodně doporučuji zapsat si kurz korejštiny, i když byla jeho výuka poměrně náročná. Místní vyučující postupují velmi rychlým tempem, a pokud člověk nevěnuje čas samostudiu, snadno se začne ztrácet, což byl zpočátku i můj případ. Nastupovala jsem s tím, že jsem uměla jen základní fráze pro pozdrav a poděkování. Kurz mi však výrazně rozšířil slovní zásobu a naučil mě věci využitelné v běžném životě. Překvapilo mě také přísné nastavení docházky, protože na každém předmětu byly povoleny pouze 3 až 5 absencí. To mi mírně komplikovalo cestovatelské plány, ale vždy se to dalo s rozvrhem nějak zkombinovat. Velkou výzvou pro mě byly povinné prezentace před třídou u téměř všech kurzů. Pro mě jako mírného introverta šlo zpočátku o noční můru, navíc v cizím jazyce, ale nakonec se to dalo zvládnout, jelikož jsme všichni byli na podobné jazykové úrovni.

Zpočátku mě trochu znepokojilo, že se univerzita nenachází v blízkosti hlavních částí Seoulu, ale spíše v rezidenční oblasti. Nakonec jsem to však vyhodnotila jako obrovskou výhodu. Ceny v okolních restauracích a barech byly velmi příznivé a po celém dni stráveném v rušném centru města bylo příjemné vrátit se do klidnější čtvrti bez davů. Kousek od kampusu navíc fungovaly oblíbené obchody jako Daiso nebo Olive Young, takže veškeré nákupy se daly vyřídit na místě. Z finančních důvodů jsem zvolila ubytování na kolejích, což byla nejvýhodnější varianta. Bydlení zde bylo komfortní a budova nabízela vlastní prádelnu i večerku GS25. Také bylo výhodné, že se vedle budovy nacházela menza ideální pro rychlé a dostupné obědy. Hlavní nevýhodou pro mě byla noční večerka mezi 1:00 a 5:00 hodinou ráno. Pro delší pobyt venku bylo nutné předem podat žádost o opuštění koleje na celou noc, protože návrat byl možný až v 5:00 ráno. Návraty po večerce bez schválené žádosti byly penalizovány trestnými body. Při dosažení hranice 20 bodů hrozilo vystěhování. Ačkoliv studenti, kteří již na univerzitě byli

druhý semestr tvrdili, že se toto pravidlo týká hlavně korejských studentů, ale i tak mi nestálo za to riskovat.

Před odjezdem jsem čelila dost velkému stresu. Komunikace se školou byla zdoluhavá, chyběla řada praktických informací a měla jsem přirozený strach, že si nenajdu přátele a zůstanu sama. První týdny takové bohužel opravdu byly. Moje spolubydlící, která byla v Koreji už druhý semestr, měla plno studijních povinností a ostatní zahraniční studenti utvořili uzavřené skupinky velmi rychle. Po dvou osamělých týdnech se ale situace začala obracet. Postupně jsme vytvořili menší skupinu s dalšími českými studenty a mou spolubydlící z Polska, přičemž z jedné ze studentek se stala má blízká kamarádka. I když jsem neměla kolem sebe početnou partu, pobyt jsem si užila na maximum. K mým nejlepším vzpomínkám patří pozdní večery, společná setkání a objevování města. Pomocnou ruku nabízela i studentská organizace SISO skrze buddy systém. S mojí buddy jsem si sice nesesedla natolik blízko, jak jsem viděla u některých ostatních, ale i tak mi byla oporou. Dalších univerzitních spolků pro místní studenty jsem se již neúčastnila, protože mi vytvořený okruh přátel plně vyhovoval.

Jedním z nejoblíbenějších zážitků mimo samotnou výuku pro mě byl třídní univerzitní festival. Každý večer v kampusu vystupovali známí interpreti, tento semestr například skupiny ILLIT, LE SSERAFIM nebo zpěvák PSY. Vidět tyto umělce naživo a zdarma byl neskutečný zážitek. V areálu navíc fungovalo množství stánků s jídlem a tradičních pouličních restaurací (pocha). Výhodou bylo, že během festivalu neplatila kolejní večerka, takže jsme si atmosféru mohli užít bez omezení.

I přes veškeré počáteční obavy, studijní překážky a stres jsem nesmírně vděčná, že jsem na tento pobyt vyjela. Získala jsem cenné zkušenosti i nezapomenutelné vzpomínky. Korea se pro mě stala srdcovou záležitostí a místem, kam se v budoucnu chci určitě vrátit, a ideálně na delší dobu než jen na čtyři měsíce.

